

สำนักงานกฎหมายธรรมสวัสดิ์

เลขที่ 188 หมู่ 12 ตำบลแม่สำวชัย อำเภอแม่สำวชัย จังหวัดเชียงราย 57180

โทรศัพท์ 0-5365-6711 /08-9686-1531

ความเห็นทางกฎหมายต่อกรณีการดำเนินการระงับความเคลื่อนไหวทางทะเบียน
เพื่อจำหน่ายรายการบุคคล ของเด็กชายหม่อง ทองดี

วันที่ 9 กันยายน พ.ศ.2553

เรื่อง ความเห็นทางกฎหมายต่อกรณีการดำเนินการระงับความเคลื่อนไหวทางทะเบียน เพื่อจำหน่าย
รายการบุคคล ของเด็กชายหม่อง ทองดี

เรียน ประธานคณะกรรมการด้านสิทธิและสถานะบุคคลของผู้ไร้สัญชาติ ไทยพลัดถิ่น ผู้อพยพและชน
พื้นเมือง คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

อ้างถึง 1) คำสั่งที่ ชม 64801.1/ ทร.32 ลงวันที่ 31 สิงหาคม 2553 เรื่อง ปัญหาสถานะของบุคคลไม่มี
สัญชาติไทยและอาศัยอยู่ในราชอาณาจักรไทย (กรณีเด็กชายหม่อง ทองดี) ซึ่งออกโดย สำนักทะเบียน
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลสุเทพ จังหวัดเชียงใหม่

ตามที่ข้าพเจ้าในฐานะทนายความ ประจำสำนักงานกฎหมายธรรมสวัสดิ์ ได้รับการร้องขอจาก
โครงการบางกอกคลินิกเพื่อให้คำปรึกษากฎหมายด้านสถานะและสิทธิบุคคล ภายใต้กองทุนศาสตราจารย์
คณิ่ง ภาไชย คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ให้ช่วยให้ความเห็นต่อกรณีการดำเนินการระงับ
ความเคลื่อนไหวทางทะเบียน เพื่อจำหน่ายรายการบุคคล ของเด็กชายหม่อง ทองดี ซึ่งสำนักทะเบียน
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลสุเทพ จังหวัดเชียงใหม่ เป็นผู้ออกคำสั่ง โดยให้จำแนกแยกแยะประเด็นความชอบ
แห่งกฎหมายในการออกคำสั่งหรือใช้อำนาจทางปกครองของส่วนราชการดังกล่าว รวมถึงประเด็นและข้อ
ต่อสู้ในกรณีหากมีการใช้สิทธิทางศาลของเด็กชายหม่อง ทองดี เพื่อประกอบการประชุมคณะกรรมการ
ด้านสิทธิและสถานะบุคคลของผู้ไร้สัญชาติ ไทยพลัดถิ่น ผู้อพยพและชนพื้นเมือง คณะกรรมการสิทธิ
มนุษยชนแห่งชาติ นั้น

ในการทำความเข้าใจ ข้าพเจ้าขอจำแนกกระบวนการ/ความชอบด้วยกฎหมายแห่งการออกคำสั่งทาง
ปกครอง ของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเป็นประเด็นๆ รวมไปถึงความเห็นในทางกฎหมาย ดังต่อไปนี้

1. ความชอบด้วยกฎหมายแห่งการใช้อำนาจตามมาตรา 10 วรรค 4 แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ.2551

โดยที่สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลสุเทพ จังหวัดเชียงใหม่ ได้ออกคำสั่งที่ ชม 64801.1/ ทร. 32 ลงวันที่ 31 สิงหาคม 2553 (ตามหนังสือคำสั่งที่อ้างถึง) ใช้อำนาจตามมาตรา 10 วรรค 4 แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ.2551 เพื่อระงับความเคลื่อนไหวทางทะเบียนของเด็กชายหม่อง ทองดี นั้น หากจะพิจารณาถึงความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งดังกล่าว ถือว่ามีความคลุมเครือในประเด็นด้านกฎหมายยิ่งนัก กล่าวคือ

- การใช้อำนาจตามมาตรา 10 วรรค 4¹ แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ.2551 มีลักษณะของการใช้คำสั่งทางปกครองซึ่งส่งผลกระทบต่อสิทธิของบุคคลซึ่งมีรายการในทะเบียนราษฎรโดยตรง โดยไม่ต้องแจ้งให้คู่กรณีทราบเพื่อโต้แย้งหรือแสดงหลักฐานก่อน ซึ่ง ขัดแย้งกับ มาตรา 30² ประกอบกับมาตรา 3³ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 โดยตรง เนื่องจาก มาตรฐานขั้นต่ำของการออกคำสั่งทางปกครองที่มีผลกระทบต่อสิทธิ ต้องมีการแจ้งให้คู่กรณีทราบก่อนเสมอที่จะมีคำสั่งดังกล่าว เว้นแต่เข้ากรณียกเว้นตามที่กฎหมายกำหนด เช่น มีความจำเป็นเร่งด่วน

¹ มาตรา 10 วรรค 4 การดำเนินการตามวรรคสาม รวมตลอดทั้งวิธีการโต้แย้งหรือชี้แจงข้อเท็จจริงและการอุทธรณ์ของผู้ซึ่งอาจได้รับผลกระทบจากการดำเนินการของนายทะเบียน รวมถึงการพิจารณาคำอุทธรณ์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ **ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งระงับการเคลื่อนไหวทะเบียนไว้ก่อนที่รับฟังคำชี้แจงหรือการโต้แย้งได้**

² มาตรา 30 ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองอาจกระทบถึงสิทธิของคู่กรณี เจ้าหน้าที่ต้องให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะได้ ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ และมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน

ความในวรรคหนึ่งมิให้นำมาใช้บังคับในกรณีดังต่อไปนี้ เว้นแต่เจ้าหน้าที่จะเห็นสมควรปฏิบัติเป็นอย่างอื่น

- (1) เมื่อมีความจำเป็นรีบด่วนหากปล่อยให้เนิ่นช้าไปจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือจะกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ
- (2) เมื่อจะมีผลทำให้ระยะเวลาที่กฎหมายหรือกฎหมายกำหนดไว้ในการทำคำสั่งทางปกครองต้องล่าช้าออกไป
- (3) เมื่อเป็นข้อเท็จจริงที่คู่กรณีนั่นเองได้ให้ไว้ในคำขอ คำให้การหรือคำแถลง
- (4) เมื่อโดยสภาพเห็นได้ชัดในตัวเองว่าการให้โอกาสดังกล่าวไม่อาจกระทำได้
- (5) เมื่อเป็นมาตรการบังคับทางปกครอง
- (6) กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ให้โอกาสตามวรรคหนึ่ง ถ้าจะก่อให้เกิดผลเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประโยชน์สาธารณะ

³ มาตรา 3 วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองตามกฎหมายต่าง ๆ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ **เว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายใดกำหนดวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองเรื่องใดไว้โดยเฉพาะและมีหลักเกณฑ์ที่ประกันความเป็น ธรรมหรือมีมาตรฐานในการปฏิบัติราชการไม่ต่ำกว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้**

หากออกคำสั่งล่าช้าอาจเกิดปัญหาร้ายแรงต่อผู้อื่นหรือประโยชน์แห่งสาธารณะ หรือโดยสภาพไม่สามารถให้โอกาสได้ เช่น การไม่รู้หลักแหล่งที่แน่นอน แห่งการแจ้งคำสั่ง

ดังนี้กรณีของเด็กชายหม่อง แม้ว่ามาตรา 10 วรรค 4 แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎรฯ จะให้อำนาจนายทะเบียนฯ ให้กระทำได้ แต่ก็ต้องดำเนินการภายใต้หลักของพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ด้วย ฉะนั้นคำสั่งการระงับความเคลื่อนไหวทางทะเบียนของเด็กชายหม่อง ทงดี จึงมีความไม่ชอบด้วยกฎหมายในแง่ของการใช้ดุลยพินิจออกคำสั่งที่ร้ายแรงเกินกว่าเหตุ และไม่มีเหตุจำเป็นเร่งด่วนใดๆ ที่จะไม่แจ้งก่อนดำเนินการ

- คำสั่งดังกล่าว มิได้ชี้แจงบทบัญญัติแห่งกฎหมายอันเป็นสาเหตุให้ต้องใช้อำนาจในการระงับความเคลื่อนไหวทางทะเบียน ตามมาตรา 10 วรรค 4 แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎรฯ กล่าวแต่เพียงสั้นๆ ว่า “เป็นบุคคลที่มีรายการซ้ำซ้อน” แต่มิได้กล่าวถึงข้อกฎหมายที่อ้างอิงว่าเหตุดังกล่าวเป็นความผิดใน มาตราใดแห่งพระราชบัญญัติใด หรือกฎกระทรวงและระเบียบฉบับใด ซึ่งทำคุณกรณีไม่ทราบข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เพียงพอในการทำการโต้แย้งหรือการต่อสู้

ซึ่งเหตุข้างต้นทำให้คำสั่งทางปกครองดังกล่าวขัดแย้งกับ มาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง⁴ โดยตรง

จากเหตุผลสองประการข้างต้น ส่งผลให้คำสั่งทางปกครองของสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลสุเทพ จังหวัดเชียงใหม่ นั้นมีความไม่ชอบด้วยกฎหมาย

2. การใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลสุเทพ ในการระงับเพื่อจำหน่ายหมายเลขประจำตัวประชาชน ที่ 0-5001-89000-94-1

จากการออกคำสั่งในการระงับความเคลื่อนไหวทางทะเบียนของเด็กชายหม่อง ทงดี ข้างต้น แม้จะมีประเด็นในการพิจารณาถึงความไม่ชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งได้หลากหลายเหตุผล แต่ข้อเท็จจริงก็เป็นที่ยุติว่าเด็กชายหม่องนั้นมีรายการบุคคลในทะเบียนราษฎรอยู่ 2 รายการจริง กล่าวคือ เด็กชายหม่องได้รับการสำรวจและจัดทำทะเบียนเป็นผู้ติดตามแรงงานต่างด้าว ได้รับหมายเลขประจำตัว คือ “00-5080-

⁴ มาตรา 37 คำสั่งทางปกครองที่ทำเป็นหนังสือและการยืนยันคำสั่งทางปกครองเป็นหนังสือต้องจัดให้มีเหตุผล ไปด้วย และเหตุผลนั้นอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

- (1) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ
- (2) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง
- (3) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ

100480-2” ในปี พ.ศ. 2547 และภายหลังยังได้รับการสำรวจและจัดทำทะเบียนประวัติฯ ผู้ไม่มีสถานะทางทะเบียน ตามระเบียบของสำนักทะเบียนกลางฯ โดยได้รับหมายเลข “0-5001-89000-94-1” ประเด็นที่ต้องพิจารณา คือ หากจะมีการจำหน่ายรายการบุคคลให้เหลือเพียงรายการเดียนั้น เจ้าหน้าที่จะต้องใช้กฎหมายใดหรือใช้ดุลยพินิจอย่างไรในการเลือกว่าจะจำหน่ายหมายเลขใด ดังนี้

- **ความไม่ชอบด้วยกฎหมายของการมีรายการบุคคลในทะเบียนราษฎร 2 รายการ** ในประเด็นนี้ เนื่องจากในหนังสือคำสั่งของสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลสุเทพ ไม่ได้ชี้แจงหรืออ้างถึงข้อกฎหมายที่ให้อำนาจในการดำเนินการ โดยในหนังสือฯ ให้แต่เพียงข้อเท็จจริง จึงทำให้การให้ความเห็นเป็นไปได้ยาก แต่ประเด็นที่ต้องพิจารณาโดยละเอียด คือ การมีเลขหรือรายการซ้ำซ้อนนั้น หากพิจารณาตามพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ.๒๕๓๔ น่าจะหมายถึงกรณีที่บุคคลคนเดียวมีรายการอยู่ในฐานข้อมูลประเภทเดียวกัน 2 รายการ เช่น การมีรายการอยู่ใน ท.ร.14 สองรายการอาจอยู่ในต่างพื้นที่หรือพื้นที่เดียวกันก็ได้ ซึ่งส่งผลกระทบต่อการนับจำนวนประชากรเป็นต้น

แต่ในกรณีของเด็กชายหม่อง ทองดี นั้น มีรายการอยู่ในฐานข้อมูลที่แตกต่างกัน กล่าวคือ ฐานข้อมูลของแรงงานต่างด้าว และฐานข้อมูลของบุคคลผู้ไม่มีสถานะทางทะเบียนฯ ซึ่งฐานข้อมูลจะไม่ซ้ำซ้อนกันแม้ว่าจะเป็นบุคคลคนเดียวกัน ดังนี้จึงต้องพิจารณาว่า ในกรณีดังกล่าวมีความจำเป็นหรือไม่ที่จะต้องจำหน่ายรายการใดรายการหนึ่งออกไปเพื่อให้เหลือรายการเดียว ทั้งที่ทั้งสองรายการไม่ได้ส่งผลกระทบใดๆ เลยต่อฐานข้อมูลทางทะเบียน หรือหากกระทบ ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องก็มีหน้าที่ที่จะต้องแสดงผลกระทบดังกล่าวว่าส่งผลเสียเช่นไร

- **การจำหน่ายรายการบุคคล** จากที่กล่าวมาข้างต้นหากส่วนราชการที่เกี่ยวข้องสามารถแสดงให้เห็นโดยชัดแจ้งทั้งข้อกฎหมายและข้อเท็จจริง แห่งผลกระทบตามที่กล่าวมาข้างต้นได้ ก็เป็นการชอบที่จะดำเนินการปรับปรุงรายการทะเบียนราษฎรของเด็กชายหม่อง ทองดี ให้เหลือเพียงรายการเดียว แต่ประเด็นที่ต้องพิจารณา คือ เจ้าหน้าที่จะใช้ข้อกฎหมายใดหรือมาตราใด ในการประกอบดุลยพินิจในการเลือกจำหน่ายหมายเลขประจำตัวประชาชนของเด็กชายหม่อง ทองดี ทั้งนี้จากการพิจารณาตามพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ.๒๕๓๔ ประกอบกับระเบียบที่เกี่ยวข้อง ไม่ปรากฏว่ามีข้อกฎหมายใดวางหลักในการใช้ดุลยพินิจไว้

ดังนั้น จึงต้องใช้หลักกฎหมายทั่วไปในการใช้ดุลยพินิจในการออกคำสั่งทางปกครองและหลักการใช้กฎหมายคุ้มครองเด็ก เยาวชน เข้ามาประกอบ

หลักกฎหมายทั่วไปในการใช้ดุลยพินิจในการออกคำสั่งทางปกครอง คือ ต้องใช้ดุลยพินิจเพื่อพิจารณาออกคำสั่งที่ ออกมาเพื่อบรรลุผลในทางกฎหมายซึ่งจะต้องเหมาะสมแก่เหตุและพฤติการณ์ โดยส่งผลกระทบต่อตัวบุคคลภายนอกและคู่อริให้น้อยที่สุด ทั้งนี้ จึงต้องพิจารณาว่าการจำหน่ายเลขไต่ของเด็กรายหนึ่งจะกระทบในทางเสียสิทธิให้น้อยที่สุด โดยสามารถพิจารณาจากตารางสรุปเปรียบเทียบได้ดังต่อไปนี้

ตารางสรุปเปรียบเทียบการเข้าถึงสิทธิของบุคคล หมายเลข “0” และ “00”⁵

ลำดับ	สิทธิที่เกี่ยวข้องระหว่างการดำรงชีวิต	หมายเลข “0” บุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนฯ	หมายเลข “00” แรงงานต่างด้าว
1	สิทธิในการเข้าสู่กระบวนการจดทะเบียนการเกิด	มี	มี
2	การเข้าศึกษาในโรงเรียนในระบบ	มี	มี
3	สิทธิในหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า	มี	ไม่มี
4	สิทธิในการเดินทาง	มีในเขตอำเภอ หากออกนอกเขตพื้นที่ต้องขออนุญาต แต่บางพื้นที่ไม่อนุญาต	มีในเขตจังหวัด
5	สิทธิในการขออนุญาตทำงาน	มี	ไม่มี
6	สิทธิในการขอรับใบอนุญาตขับขี่	ไม่มี	ไม่มี
7	สิทธิในการอยู่ชั่วคราวในประเทศไทย จนกว่าจะมีการพิสูจน์สถานะที่ชัดเจน	มี	ไม่มีความชัดเจน
8	สิทธิในการก่อตั้งครอบครัวตามกฎหมาย (จดทะเบียนสมรส)	มี	มี แต่ยากมาก เนื่องจากถูกระบุสัญชาติแล้ว
9	สิทธิในการพิสูจน์สัญชาติในประเทศต้นทางที่ตนเดินทางเข้ามา	ไม่มี	ไม่มี

⁵ เป็นการจัดทำตารางโดยสรุป เป็นการสรุปอย่างง่าย โดยแต่ละสิทธินั้นยังมีรายละเอียดและสาระสำคัญในการเข้าถึงสิทธิซึ่งเป็นรายละเอียดปลีกย่อยที่แตกต่างกันอีกมาก อีกทั้งบางสิทธิก็ยังมีข้อโต้แย้งและถกเถียงในประเด็นวิชาการอีกเป็นจำนวนมาก

10	สิทธิในการได้รับหนังสือรับรองการตาย	มี	มี
11	สิทธิในการได้รับเงินประกันอุบัติเหตุประเภทต่างๆ	มี	มี
12	สิทธิในการกู้ยืมเงินกองทุนการศึกษาของรัฐ	ไม่มี	ไม่มี
13	สิทธิในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมทางศาล	มี	มี
14	สิทธิในการได้รับการพัฒนาสถานะบุคคลตามยุทธศาสตร์การจัดการปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคล ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2548	มี	ไม่มี

- จากการพิจารณาความแตกต่างด้านสิทธิข้างต้น จะเห็นได้ชัดว่า ในแต่ละสถานะฯ นั้นมีข้อดีและข้อเสียแตกต่างกันไป แต่หากจะพิจารณาถึงสถานะแห่งความเป็นเด็ก/เยาวชน ของเด็กชายหม่องสถานะที่ดีที่สุด ณ ปัจจุบัน คือ การอยู่ในฐานข้อมูลของบุคคลผู้ไม่มีสถานะทางทะเบียน (หมายเลข “0”) เนื่องจากหากดูการพัฒนาการของสถานะเพื่อให้เด็กได้หลุดพ้นจากสถานะความเป็นคนไร้รัฐให้เร็วที่สุด คือการพัฒนาสถานะตามยุทธศาสตร์จัดการปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลฯ อีกทั้งสิทธิในการเข้าถึงการบริการทางสาธารณสุขก็เป็นประโยชน์ต่อเด็กมากกว่า ดังนั้นการที่ นายทะเบียนท้องถิ่นตำบลสุเทพ จะใช้ดุลยพินิจจำหน่ายหมายเลข “0” ของเด็กชายหม่องนั้นย่อมเป็นการไม่ถูกต้องนักตามหลักแห่งการใช้ดุลยพินิจในการออกคำสั่งทางปกครองและยังเป็นการขัดต่อ มาตรา 22⁶ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 อีกด้วย

สรุป

จากที่เหตุผลและข้อกฎหมาย รวมไปถึงหลักการช้ดุลยพินิจทางปกครอง ที่กล่าวมาข้างต้น จึงสามารถสรุปได้ว่า

1. การออกคำสั่งทางปกครองที่ ชม 64801.1/ ทร.32 ลงวันที่ 31 สิงหาคม 2553 ของสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลสุเทพ จังหวัดเชียงใหม่ มีความไม่ชอบด้วยกฎหมาย

⁶ มาตรา 22 การปฏิบัติต่อเด็กไม่ว่ากรณีใด ให้คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญและไม่ให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม การกระทำใดเป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุดของเด็ก หรือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อเด็กหรือไม่ ให้พิจารณาตามแนวทางที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อเสนอ กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ไม่ควรวางแนวปฏิบัติ ในการใช้อำนาจตาม มาตรา 10 วรรค 4 แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ.2551 ว่า ต้องใช้เสมอเมื่อเกิดปัญหาในรายการบุคคลในทะเบียนราษฎร โดยการใช้ควรใช้ให้น้อยที่สุด โดยพิจารณาจากความรุนแรงและความร้ายแรงของผลกระทบอาจที่เกิดขึ้น หากไม่ดำเนินการ ระวัง ตามหลักแห่งมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539

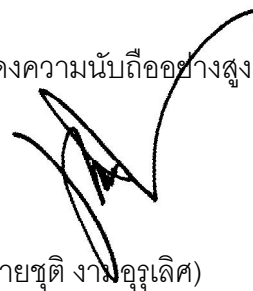
2. การที่เด็กชายหม่อง ทองดี มีรายการบุคคลอยู่ในฐานข้อมูลที่แตกต่างกัน อาจไม่มีความจำเป็นที่ จะต้องจำหน่ายรายการใด ออกเลย เนื่องจากเป็นรายการและฐานข้อมูลที่ไม่ซ้ำซ้อนกัน

ข้อเสนอ ในกรณีที่พิจารณาแล้วว่าฐานข้อมูลทั้งสองฐานไม่ได้เชื่อมโยงจนก่อให้เกิดปัญหาใน ระบบทะเบียนราษฎร ก็ควรคงรายการบุคคลของเด็กชายหม่อง ทองดี ไว้ทั้งสองสถานะ เนื่องจาก หากในอนาคตรายการบุคคลตามสถานะผู้ติดตามแรงงานต่างด้าว “00” ได้นำพาเด็กชายหม่อง เข้าสู่กระบวนการพิสูจน์สัญชาติได้ เด็กชายหม่องก็จะหลุดพ้นจากความเป็นผู้ไร้สถานะฯ “0” โดย ทางนิตินัย เมื่อนั้นจึงดำเนินการจำหน่ายเลขดังกล่าว เพราะสถานะมีความชัดเจนแล้ว หรือหากว่า สถานะผู้ติดตามแรงงานต่างด้าว ของเด็กชายหม่องไม่อาจนำเขาเข้าสู่กระบวนการพิสูจน์สัญชาติ ได้ไม่ว่าด้วยเหตุใดๆ การแก้ปัญหสถานะของเด็กชายหม่องตามยุทธศาสตร์การจัดการปัญหา สถานะและสิทธิของบุคคล ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2548 ก็จะมี ประโยชน์อย่างยิ่งแก่เด็กชายหม่อง ซึ่งหมายเลข “0” จะเป็นฐานขั้นต้นให้เด็กชายหม่องสามารถ เข้าสู่กระบวนการดังกล่าวได้

3. หากมีความจำเป็นในทางกฎหมายหรือในทางปฏิบัติของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ที่จะต้องจำหน่าย รายการใดรายการหนึ่งของเด็กชายหม่อง ทองดี รายการที่จำหน่ายควรจะเป็นรายการผู้ติดตาม แรงงานต่างด้าว “00” เพราะเป็นรายการที่ไม่ได้ส่งเสริมสิทธิด้านใดๆ ของเด็กเลยแตกต่างจาก รายการผู้ไม่มีสถานะทางทะเบียน “0” ซึ่งส่งเสริม ค้ำครอง และง่ายต่อการพัฒนาสิทธิในด้าน ต่างๆ ของเด็กมากกว่า

จึงเรียนมาเพื่อประกอบการใช้ดุลยพินิจในแง่มุมต่างๆ ของ คณะอนุกรรมการด้านสิทธิและสถานะ บุคคลของผู้ไร้สัญชาติฯ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นายชุตติ งามดุเลิศ)

ทนายความ สำนักงานกฎหมายธรรมสดี